

Det er vel også en del af et socialt sikkerhedsnet under danskere i Danmark, netop at vi har et flertal i Folketinget, herunder Dansk Folkeparti, som arbejder på en fornuftig økonomisk politik, der rent faktisk gør, at der er vækst i samfundet, og at der er flere mennesker, der kommer i arbejde. Det er også en velfærdsforbedring for den enkelte, at vedkommende kommer i arbejde. Man skal altså også lige huske på, at den udvikling jo foregår her og nu, og den bidrager Dansk Folkeparti til, og det har vi sådan set også tænkt os at gøre i fremtiden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi siger tak til ordføreren og beder den næste ordfører, hr. Lars Barfoed, komme på talerstolen.

Lars Barfoed (KF):

Det er en mærkelig forespørgsel, vi skal debattere her i dag. Når jeg siger, at den er mærkelig, er det, fordi den indeholder en formulering, der går på, at ministeren i forbindelse med Lissabonstrategien skal svare på, hvad man gør for at undgå, at den fører til en forringelse af velfærds-samfundet.

Det er en mærkelig måde at formulere det på, fordi det jo er sådan – det går jeg ud fra at Enhedslisten, som jo har stillet forespørgslen, godt ved – at Lissabonstrategien faktisk går ud på, at vi skal styrke velfærdssamfundet. Det er det, der er hele meningen med Lissabonstrategien, nemlig at vi skal styrke væksten i Europa, så vi kan styrke velfærdssamfundet for de europæiske borgere. Det er det, det hele går ud på. Så er det jo underligt, at man formulerer sig, som man gør.

Altså, meningen er, at vi skal styrke væksten i Europa og dermed velfærden, og der er jo den sammenhæng, som jeg også havde lejlighed til at diskutere med hr. Rune Lund for lidt siden, at hvis vi skal styrke velfærden, så skal vi have penge til det. For at få penge til det, er der altså nogle virksomheder, der skal tjene nogle penge. Det vil sige, at vi skal styrke de europæiske virksomheders konkurrenceevne, og det hænger igen sammen med, at vi skal styrke vores forskning og vores uddannelse. Vi skal sørge for, at der er nok arbejdskraft osv., for ellers kan virksomhederne jo ikke tjene penge. Den sammenhæng er der altså.

Jeg synes nogle gange, det er, som om Enhedslisten vil sætte en modsætning op mellem virksomhedernes interesse i at tjene nogle penge og samfundets interesse i at sørge for velfærd

for borgerne. Men forholdet er jo, at de interesser er fuldstændig sammenfaldende.

Det, man kan diskutere, er selvfølgelig så, hvor meget vi skal tage i skat fra virksomhederne og de mennesker, der arbejder i virksomhederne, for at finansiere vores velfærdssamfund. Der er sådan et fordelingsproblem der. Men den grundlæggende tanke om at gøre virksomhederne konkurrencedygtige for at styrke vores velfærd er der i hvert fald.

Der er jo også det ved det, at vi her har den åbne koordinationsmetode, altså at man har nogle fælles målsætninger, men det er op til landene selv, hvordan de vil nå de målsætninger.

Der går det jo rigtig godt i Danmark. Vi bevæger os flot i det sådan interne kapløb i Europa med at nå målene. Vi har f.eks. en meget høj beskæftigelse i Danmark. Vi har faktisk i Danmark den største beskæftigelse, vi nogen sinde har haft. Vi har også den laveste arbejdsløshed i over 30 år i Danmark, og vi har gennemført en mere fremtidsorienteret politik end vel stort set alle andre lande i Europa, nemlig en velfærdsreform og en globaliseringsstrategi, der tager højde for de udfordringer, som vores samfund står over for i de kommende år. Det har vi gennemført med et bredt flertal her i Folketinget: reformer, der sikrer et større arbejdsudbud og en bedre konkurrenceevne for virksomhederne. Alternativet ville jo have været, at vi skulle bombe velfærdssamfundet ned med stigende skattetryk og faldende indtjening i virksomhederne.

Kl. 15.20

Lad mig til slut sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte Enhedslistens forslag til vedtagelse. Der er mange pæne ord i det, men det grundlæggende er jo, at vi basalt set er uenige om Lissabonstrategiens formål, kan jeg forstå. Vi er uenige om hensigtsmæssigheden i Lissabonstrategien, og derfor kan vi ikke støtte det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har fremsat.

Jeg har dog hæftet mig ved, at man skriver, at man vil gøre en masse ting i retning af at forbedre sociale ydelser og flere andre ting, men til allersidst i forslaget skriver, at der skal fremskaffes det nødvendige økonomiske grundlag for opfyldelsen af ovennævnte krav.

Det ville være interessant at få det uddybet, for igen: Hvor skal pengene komme fra, hvis det ikke er sådan, at vi skal sørge for, at virksomhederne tjener nok til det? Det må være et åbent spørgsmål, da det jo lige nu ikke er mig, der skal stille spørgsmål, men andre.